

РЕШЕНИЕ

№ 3315

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20231110200248 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН .

Образувано е по жалба на К. В. Р., ЕГН ***** чрез неговия упълномощен процесуален представител – адв. А. И. от САК срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 6314957, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП.

В жалбата са инвокирани множество оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостната отмяна на атакувания електронен фиш като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирани са писмени бележки и е отправено искане за присъждане на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Представени са писмени бележки от гл. юрк. Деляна И., с приложено пълномощно, в които е изразено становище по фактите и приложимия по делото закон. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 19.07.2022 г. в 22:35 ч. в гр. София, по бул. „Цариградско шосе“ до № 147 /“Интер Експо Център“/, с посока на движение от ул. „Павел Красов“ към бул. „Александър Малинов“, при ограничение 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В26, лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег. № СВ ##### СС се движи със скорост от 119 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която собственик е търговско дружество „ВМ Ауто Елит“ ЕООД, ЕИК 201227024, представлявано от Д. В. К. - управител. Нарушението е установено с преносимо техническо средство CORDON M2, сериен № MD1197 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишение от 39 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

На 01.09.2022 г. упълномощен представител на собственика декларира писмено пред органите на ОПП СДВР по реда на чл. 189, ал. 5

ЗДвП, че на посочените време и място превозното средство е управлявано от жалбоподателя К. В. Р..

За констатираното нарушение бил издаден оспореният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на въззивника Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер 800,00 /осемстотин/ лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП, реализирано в условията на повторност, след санкционирането му с електронен фиш серия К № 4790380.

Препис от оспорения електронен фиш е връчен на Р. на 06.12.2022 г., видно от представените от ОПП СДВР писмени доказателства, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция е подадена в законоустановения 14-дневен срок в регистратурата на СРС на 14.12.2022 г., видно от поставения печат върху същата.

Установява се от приложените по делото справки от ОПП СДВР и БИМ, че мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение CORDON M2 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 06.07.2018 г. със срок на валидност до 13.06.2027 г. Видно от приобщения по делото протокол от БИМ периодичността на проверките на техническото средство е една година, като последващата такава е извършена на 15.03.2022 г.

Изяснява се от постъпилата справка от СО, дирекция „Управление и анализ на трафика“, ведно с представена схема за организация на движението, че в процесния пътен участък е бил поставен пътен знак В 26, който въвежда ограничение на разрешената скорост в населено място от 80 км/ч.

Възприетата фактическа обстановка се установява от приобщените на етапа на съдебното следствие писмени доказателства и доказателствени средства: заповед № 8121з-931/30.08.16г. на министъра на вътрешните работи - образец на електронен фиш, часови график, протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта, снимков материал към нарушението, справка за собственост на процесния автомобил,

справка от Български институт по метрология, протоколи от първоначална и последваща проверка на техническото средство и удостоверение за одобрен тип средство за измерване, справка от СО, ведно с приложение, заповед за назначаване и сертификат, които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи електронни фишове е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в електронния фиш /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

Електронният фиш, според легалното определение закрепено в разпоредбата на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от АТСС. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Горното съдържание е интерпретирано и съответно закрепено в утвърдения от министъра на вътрешните работи със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. образец на електронен фиш в съответствие с изискването на чл. 189, ал. 4, изр. последно

ЗДвП. При издаването на оспорения електронен фиш е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити, като в тази връзка следва да се подчертае, че електронният фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, съгласно [чл. 189, ал. 11 ЗДвП](#), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване т.е. изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на него /в този смисъл вж. **Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСК на ВАС, докладчик-съдия Лозан Панов**, което не е изгубило сила в обсъдената част/, поради което претенцията в жалбата относно издателя и реквизитите на електронния фиш, както и за описанието на нарушението не намира нормативна опора.

В разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП са посочени изрично условията, които следва да са налице, за да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, а именно нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, както и за него да не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки. По делото е установено по безспорен и несъмнен начин, че процесното нарушение е констатирано с мобилна АТТС, която е била технически изправна, както и че същото е наказуемо единствено с „глоба“. Съгласно чл. 165, ал. 3 ЗДвП условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. В изпълнение на предоставената му пряка законова делегация министърът на вътрешните работи е приел Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. в ДВ бр. 36 от 19.05.2015 г./, в която детайлно са уредени условията и редът за използване на АТСС за контрол на правилата за движение по пътищата. Тези императивни изисквания са били спазени стриктно от представителите на ОПП-СДВР. В тази връзка не е било необходимо правоохранителните органи да оповестят предварително мястото на контрол на интернет страницата на МВР или чрез средствата за масово осведомяване, доколкото с ДВ бр. 54 от 05.07.2017 г., в

сила от 09.07.2017 г. това задължение е отпаднало, поради отмяната на разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 ЗДвП. От посочения темпорален момент е отпаднало и изискването за обозначаване на контролирания пътен участък с допълнителен пътен знак Е 24, поради изменението на чл. 165, ал. 2, т. 7 ЗДвП, която разпоредба понастоящем предвижда, че органите на МВР имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата с автомобили, оборудвани със средства за аудиозапис и видеозаснемане, като контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеозаснемане. С това всъщност е преодоляна и забраната по чл. 32, ал. 2 от Конституцията на Република България за следене, фотографиране, филмиране, записване или подлагане на други подобни действия на гражданите без тяхно знание или въпреки тяхното изрично несъгласие, освен в предвидените от закона случаи, доколкото ЗДвП регламентира изключение в очертаната насока, което ограничение на личния им живот е пропорционално на необходимостта от опазването на живота и здравето на останалите участници в движението. Ето защо, следва да се приеме, че **Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСК на ВАС, докладчик-съдия Лозан Панов**, е изгубило сила в обсъдената част и не следва да се прилага, поради различната нормативна уредба към момента на неговото постановяване.

В Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. е предвидено, че стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение /чл. 2, ал. 1/. При осъществяване на контрол с мобилни АТСС служителят позиционира служебен автомобил или мотоциклет или временно разполага АТСС на участък от пътя и насочва уреда в контролираната посока /чл. 9, ал. 1/. Служителят включва автоматизираното техническо средство или система и извършва необходимите първоначални настройки за започване на автоматизирания контрол и поставя начало на работния процес /чл. 9, ал. 2/. По време на измерване на скоростта от мобилно АТСС служителят може да осъществява наблюдение за функционирането на уреда или да осъществява регулиране и подпомагане на движението, както и контрол за спазване правилата за движение /чл. 9, ал. 3/. След изтичане на времето за контрол служителят изключва автоматизираното техническо средство или система,

като информацията със запаметените от уреда данни се съхранява в локална компютърна конфигурация или локален сървър за издаване на административни документи във връзка с установените нарушения, което се отразява в протокола по чл. 10. /чл. 9, ал. 4/. За всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложение /чл. 10, ал. 1/. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда /чл. 10, ал. 3/. В случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. За нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават. /чл. 11, ал. 3/. От анализа на относимата нормативна уредба се налага изводът, че са налице три хипотези на установяването и заснемане на нарушения: 1.) от статични АТТС; 2.) от мобилни АТСС, временно разположени на участък от пътя или позиционирани в служебен автомобил или мотоциклет; 3.) от мобилни АТТС, прикрепени към превозно средство в режима на движение. В първите две хипотези по смисъла на чл. 189, ал. 4 ЗДвП във вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата, се издават електронни фишове. Характерно за статичните и мобилни АТСС /временно разположени на участък от пътя или позиционирани в служебно МПС/ е, че осъществяваният от тях контрол винаги е автоматизиран, без значение дали се извършва в присъствие или отсъствие на контролен орган. Или казано в резюме - контролният орган не участва в процеса на установяване на нарушението, чрез преки действия и субективни възприятия, по тази причина неговото присъствие или отсъствие е ирелевантно за факта на установяване и заснемане на нарушението. В тази връзка, противно на изложената в жалбата позиция, служителите на ОПП СДВР са изготвили протокол при използването на процесната АТСС, както и снимки на разположението на уреда и на поставения знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч. Точното местоположение на мобилната система се установява от генерираните GPS координати и снимковия материал, като същото съвпада изцяло с отразения в електронния фиш пътен участък.

Полицейският служител, експлоатирал АТСС е преминал надлежно обучение, видно от приложения по делото сертификат. Заснемането е осъществено в рамките на поставения пътен знак, въвеждащ ограничение от 80 км/ч за населено място, като в обхвата на пътя не е регистрирано преминаването на други МПС. Ето защо, всички оплаквания на жалбоподателя и неговия процесуален представител в очертаната насока са несъстоятелни.

Съгласно съдържанието на специалната разпореда на чл.188, ал.2 ЗДвП когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В настоящия казус се установява, в корелация с доказателствената съвкупност по делото, в частност справка от централна база КАТ, че към датата на извършване на констатираното нарушение собственик на превозното средство е „ВМ Ауто Елит“ ЕООД, ЕИК 201227024, представлявано от Д. В. К. - управител, като негов упълномощен представител е декларирал писмено пред органите на ОПП СДВР по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, че на посочените време и място превозното средство е управлявано именно от жалбоподателя К. В. Р.. Ето защо този съдебен състав намира, че правилно въззивникът е привлечен към административнонаказателна отговорност, а доводите относно неустановеното авторство са несъстоятелни, доколкото липсват фактически данни, които да компрометират посоченото писмено доказателство. Нещо повече – в случая се касае за таксиметров автомобил, който е бил предоставен на Радов, видно от приложенията към декларацията копия на удостоверения за водач и за психологическа годност.

Нарушението е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал, тъй като изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес /арг. от чл. 189, ал. 15 ЗДвП/. От приложената справка за регистрация, е възможно да се установят данните за собственика на управляваното МПС, а от попълнената декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП се изяснява и самоличността на неговия

ползвател. Няма съмнение, че скоростта, с която се е движил автомобилът към момента на заснемането му е била 119 км/ч при ограничение в конкретния пътен участък от 80 км/ч за населено място, с което е реализиран състав на нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, тъй като е налице превишаване с 39 км/ч. Скоростта е фиксирана със система за видеоконтрол, която е одобрена в съответствие с изискванията на Закона за измерванията, от председателя на Българския институт по метрология, вписана е в регистъра за одобрените типове средства за измерване, а нарушението е констатирано с техническо средство, преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка. Що се отнася до толеранса от „3 км/ч”, с който е преизчислена скоростта на движение на засеченото от техническото средство МПС, същият е определен на база режима за работа, регламентиран за процесното техническо средство, обективизиран в протокола за проверка: *„Ако резултатите от измерването са основания за наказание за нарушение на разпоредената максимална скорост, се вземат предвид допустимите грешки на уредите за измерване на скоростта в обхвата от +/-3 км/ч за измерени скорости до 100 km/h.”*. Доколкото по-горе бяха изброени законоустановените реквизити на електронния фиш и между тях липсва такъв за посочване на правилата за изчисляване на толеранс при определяне на наказуемата скорост, то непосочването му не представлява нарушение.

От субективна страна деянието е извършено виновно при форма на вина - пряк умисъл, тъй като жалбоподателят е преследвал пряката си цел по достигане до определеното местонахождение за по-кратко време, като съзнателно е нарушил правилата, които регламентират движението и скоростта в населено място.

Настоящият съдебен състав споделя доводите на адв. И. за неправилно приложение на материалния закон, в частност на санкционната норма на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, предвиждаща налагане на административно наказание „глоба“ в двоен размер при повторно нарушение. По делото не са представени доказателства за връчването на електронен фиш серия К № 4790380, респективно за влизането му в законна сила, което да обоснове възприетата по-тежка квалификация. Допуснатото нарушение обаче е отстранимо от съда посредством преквалификация на санкционната норма по основания състав, ситуиран в разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП,

доколкото в случая се касае за приложение на закон по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата му. В посочената разпоредба е предвидено, че при констатирано превишаване на максимално допустимата скорост за движение в населено място от 31 км/ч до 40 км/ч, вкл. се налага административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 /четиристотин/ лева. Фиксирана в този вид и размер, санкцията съответства на принципа за законоустановеност, на високата обществена опасност на извършеното нарушение и създалата се непосредствената опасност за останалите участници в движението. Доколкото същата е абсолютно определена, то не съществува правна възможност за нейното редуциране /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН/.

В заключение, макар и да липсва такова искане, съдът намира, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно, имайки предвид рестриктивната разпоредба на чл. 189з ЗДвП, която императивно изключва приложението на институтите на чл. 28 ЗАНН и чл. 58г ЗАНН при неспазване на предписанията на посочения нормативен акт.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена, поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя поначало е ангажирана правилно.

Ето защо, този съдебен състав намира, че така издаденият електронен фиш следва да бъде изменен, като се преквалифицира санкционната норма по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП и се редуцира размерът на наложеното административно наказание „глоба“ на 400,00 лв.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе по извършените от страните разноски, имайки предвид изричното искане на страните. С оглед изхода на делото, съобразявайки представените писмени бележки от юрк. Деляна И., с което е оказана защита на наказващия орган, незначителната фактическа и правна сложност на делото, както и изменението на оспорения електронен фиш, съдът намира, че на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, жалбоподателят Р. следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80,00 лв. /арг.

от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/. В тази връзка е необходимо да се отбележи, че за присъждане на възнаграждението законодателят е поставил изискване юридическите лица или еднолични търговци да са били защитавани от юрисконсулт, независимо дали същият е взел пряко участие в проведените съдебни заседания или се е възползвал от възможността единствено да представи писмена защита. В случая не се касае за пълна отмяна, а за изменение на атакувания санкционен акт /per argumentum a contratio от чл. 143, ал. 1 АПК/, поради което разноски се дължат единствено на въззиваемата страна, доколкото разпоредбата на чл. 144 АПК, препращаща към правилата на ГПК, касае само неуредените в АПК случаи, каквато не е настоящата хипотеза, отчитайки изричната законова регламентация /в този смисъл вж. **определение от 13.05.2020 г. по КЧАНД № 185/2020 г. по описа на Административен съд-Русе, II-ри състав, определение № 12679 от 27.09.2019 г. по адм. дело № 8590/2018 г. по описа на ВАС, I-во отд. и др./.**

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 и т. 2 във вр. с ал. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 106 състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство **Серия К № 6314957**, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ на жалбоподателя К. В. Р., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП, **като ПРЕКВАЛИФИЦИРА** санкционната норма в такава по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП **и НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание „глоба“ на 400,00 /четиристотин/ лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗАНН, жалбоподателя К. В. Р., ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на

вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____